



Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ του ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ της ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α.

στην ΕΝΑΡΞΗ των ΕΡΓΑΣΙΩΝ

του 3ου ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ της Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α.

Αγαπητοί συνάδελφοι, συναγωνιστές, Μέλη και Φίλοι της Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α.,

Το 3^ο Τακτικό μας Συνέδριο πραγματοποιείται σε μια χρονική περίοδο, όπου τα τελευταία χρόνια βιώνουμε πρωτοφανείς συνθήκες επίθεσης των ακραίων νεοφιλελεύθερων πολιτικών και των εκφραστών τους σε βάρος των Δημοσίων αγαθών, του κοινωνικού κράτους, της μισθωτής εργασίας. Συντελείται μια βίαιη αναδιανομή του πλούτου προς όφελος του κεφαλαίου. Την κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος ο νεοφιλελευθερισμός την μετέτρεψε σε κρίση χρέους κρατών της Νότιας Ευρώπης, επιβάλλοντας «μνημόνια» με οδυνηρές για τη συντριπτική πλειονότητα των λαών τους συνέπειες.

Ιδιαίτερα στη χώρα μας, που επιλέχθηκε ως η Ιφιγένεια στο βωμό της μετατροπής της χρηματοπιστωτικής κρίσης σε κρίση χρέους κρατών με ταυτόχρονη περιφρόνηση των συμφερόντων των ισχυρών της Ευρωζώνης, συντελείται βίαια η αποδόμηση κάθε στοιχείου κοινωνικού κράτους, απορρυθμίζονται οι εργασιακές σχέσεις, διευρύνονται οι ζώνες φτώχειας, απογειώνεται η ανεργία, σπέρνεται ο τρόμος και η ανασφάλεια για το αύριο. Το συνδικαλιστικό κίνημα κάτω από τις πλέον αντίξοες διαχρονικά συνθήκες αδυνατεί να παίξει τον αποφασιστικό διαπραγματευτικό και διεκδικητικό του ρόλο, καθώς και τον αναγκαίο θεσμικό ρόλο κοινωνικού ελέγχου, αφού οι αποφάσεις που αφορούν στη χώρα μας λαμβάνονται σε υπερεθνικά κέντρα και μορφώματα. Στο εσωτερικό της χώρας οι διαδοχικές κυβερνήσεις της τελευταίας τριετίας με αφορμή την οικονομική κρίση και με στόχο την εφαρμογή των επώδυνων μνημονιακών μέτρων, μονομερώς με νομοθετικές ρυθμίσεις προχώρησαν στην αποδόμηση της θεσμικής αναγνώρισης των συνδικάτων, στην κατάργηση ουσιαστικά του πυρήνα λειτουργίας τους, δηλαδή του μοντέλου διαπραγμάτευσης και κοινωνικού διαλόγου.

Σε αυτές τις συνθήκες η κατ' ανάγκη συγκυριακά μειωμένη αποτελεσματικότητα του συνδικαλιστικού κινήματος δεν πρέπει να εφησυχάζει κυβερνώντες, δανειστές-κερδοσκόπους, αφού αγνοούν ότι μέσα στην κοινωνία υπάρχει και διογκώνεται ένα ρεύμα συστημικής αμφισβήτησης, ένα ηφαίστειο έτοιμο να εκραγεί και το οποίο το συνδικαλιστικό κίνημα έχει υποχρέ-

ωση να μετατρέψει σε οργανωμένη και συντεταγμένη προωθητική δύναμη αντίστασης και ανατροπής των νεοφιλελεύθερων πολιτικών. Το συνδικαλιστικό κίνημα που διαχρονικά συνέβαλε καθοριστικά στην κατοχύρωση εργασιακών, ανθρώπινων δικαιωμάτων, στην κοινωνική ενγένει εξέλιξη, αποτελεί και σήμερα την μόνη ελπίδα και τη δύναμη για την προώθηση σε συνεργασία με κοινωνικούς φορείς και κινήματα των αναγκαίων ριζικών αλλαγών και μετασχηματισμών του αναπτυξιακού και παραγωγικού μοντέλου της χώρας, αφού έχει καταστεί γενικότερα αποδεκτό ότι το υπάρχον πολιτικό σύστημα δεν μπορεί να δώσει εναλλακτική πρόταση διεξόδου από την κρίση.

Είναι βέβαια αναγκαίο προς τούτο, ο επαναπροσδιορισμός του ρόλου και της στρατηγικής του. Ωστόσο, το συνδικαλιστικό κίνημα πρωτίστως σε μια περίοδο που πολύμορφα κέντρα συμφερόντων του επιτίθενται συντονισμένα, επιχειρώντας για ίδιο όφελος την ακύρωση του ρόλου και της ιστορίας του, οφείλει να υπερασπιστεί την γέννηση, τη διαχρονική του πορεία, τις κατακτήσεις του, τη συνεισφορά του στην κοινωνική εξέλιξη.

Τα συνδικάτα για πολλά χρόνια βρίσκονται σε αμυντική θέση.

Το συνδικαλιστικό κίνημα και ιδιαίτερα το Δημοσιοϋπαλληλικό, και στην περίοδο της τρίχρονης μνημονιακής περιόδου των ακραίων μονομερώς επιβαλλόμενων από τις κυβερνήσεις και από τους δανειστές νεοφιλελεύθερων αδιέξοδων και καταστροφικών για τη χώρα πολιτικών, αγωνίστηκε για την απόκρουσή τους, ανέδειξε άμεσα τα αδιέξοδα τους, συσπείρωσε διακλαδικά τους εργαζόμενους μέσα από τις συνεχείς αγωνιστικές και απεργιακές κινητοποιήσεις, σφυρηλατώντας μια νέα συλλογικότητα, μια νέα συνείδηση. Τη νέα συλλογικότητα το Δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα οφείλει να τη μετασχηματίσει σε μια οργανωμένη αγωνιστική δύναμη υπεράσπισης των Δημοσίων αγαθών και υπηρεσιών, γιατί δεν φτάνει μόνο τα μέλη του καθολικά, κάτι που δεν έκαναν, να υπερασπίζονται τη χρησιμότητα, ωφελιμότητα και αναγκαιότητα των δημοσίων αγαθών και της εργασίας που τα παράγει, αλλά είναι αναγκαίο να πείσουν την κοινωνία προς τούτο. Αυτό είναι το στοίχημα και το διακύβευμα για το Δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα.

Το συνδικαλιστικό κίνημα καλείται με την καθημερινή δράση και τους αγώνες του να διαψεύσει τις κυρίαρχες νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις και προσδοκίες για νομοτέλειες, για μονόδρομους και μονομερείς καθορισμούς μετεξέλιξης της Ευρωπαϊκής και της Ελληνικής οικονομίας σε κοινωνικο-οικονομικούς σχηματισμούς φτηνού κόστους, εργασιακής και κοινωνικής ανασφάλειας, θεσμικής και λειτουργικής απορρύθμισης της εργασίας, εμπορευματοποίησης των Δημόσιων αγαθών, με δυνάμεις, τους μονοκράτορες, που επικαθορίζουν τις εξελίξεις.

Το διεθνικό και Ευρωπαϊκό συνδικαλιστικό κίνημα σήμερα και αύριο οφείλει όμως να μην περιορίσει τη δράση του στη διάψευση των προσδοκιών του νεοφιλελευθερισμού και στη διάπίστωση των δυσχερών συνεπειών του, αλλά ταυτόχρονα απαιτείται να πρωταγωνιστήσει δημιουργώντας κατάλληλες κοινωνικές, οργανωτικές και λειτουργικές προϋποθέσεις, διαμόρφω-

σης και μαζικής διεκδίκησης, της εναλλακτικής πρότασης οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, των αποτελεσματικών οικονομιών και των αλληλέγγυων κοινωνιών.

Σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να δώσει τη μάχη για τη μετάβαση:

- Από τη θεοποιημένη οικονομία της αγοράς στην οικονομία των Δημοσίων πολιτικών, της ρύθμισης των αγορών και της αξιοποίησης των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας.
- Από την ασυδοσία, την αχαλίνωτη κερδοσκοπία της άκρατης αγοράς, σ' ένα παραγωγικό, σύγχρονο και παρεμβατικό κράτος που θα διασφαλίζει την ανάπτυξη με ρήτρα αναδιανομής των εισοδημάτων, ανακατανομής των βαρών και των πόρων για την Παιδεία, τον Πολιτισμό, το Περιβάλλον και με ρήτρα προστασίας των κοινωνικών αγαθών.
- Από την εικονική και άυλη οικονομία των δομημένων ομολόγων και των σύνθετων χρηματοοικονομικών προϊόντων στην πραγματική οικονομία της μόνιμης και σταθερής απασχόλησης.
- Από την απατηλή ανάπτυξη των Περιφερειακών και Κοινωνικών ανισοτήτων στην ισόρροπη ανάπτυξη ενός τεχνολογικά αναπτυγμένου κόσμου κοινωνικής συνοχής, αλληλεγγύης και ανθρωπιάς.

Για το Ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα το όλο εγχείρημα του αναγκαίου ως προς τα παραπάνω επαναπροσδιορισμού του ρόλου του, της δημιουργικής αναγέννησης και ανανέωσης προϋποθέτει θετικές υπερβάσεις των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του.

1. Την οργανωτική αναδιάρθρωση των δομών του και την αντιμετώπιση του έντονου πολυκερματισμού του, που αποτελεί μοναδικό και πρωτοφανές για τα Ευρωπαϊκά δεδομένα φαινόμενο. Τόσο στην Α.Δ.Ε.Δ.Υ., όσο και στην Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. αλλά και στους πρωτοβάθμιους συλλόγους. Είναι θέμα στρατηγικό για το Ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα η συνένωση Ομοσπονδιών και πρωτοβάθμιων συλλόγων, η ολοκλήρωση από την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. της ανάπτυξης και στήριξης των Νομαρχιακών της Τμημάτων.

2. Την απόκτηση οικονομικής αυτοδυναμίας των συνδικάτων μέσα από ισχυρότερες δομές που για τους εργαζόμενους εγγυώνται ασφάλεια και αποτελεσματικότερη παρέμβαση και συμβάλλουν έτσι στην πύκνωση των δυνάμεών τους, καθώς και με λήψη συγκεκριμένων μέτρων, όπως αυτό της εφαρμογής των διατάξεων (Σ.Σ.Ε. της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.) για την παρακράτηση της συνδικαλιστικής εισφοράς μέσα από τη μισθοδοσία. Η οικονομική αυτοδυναμία είναι αναγκαίος όρος για να μπορούν τα συνδικάτα να προωθούν τα όλο και πιο απαιτητικά προγράμματα δράσης τους.

3. Την σφυρηλάτηση ουσιαστικής ενότητας ενεργούς συμμετοχής στη διαμόρφωση της στρατηγικής του συνδικαλιστικού κινήματος, στα διεκδικητικά του πλαίσια, στις πρωτοβουλί-

ες και δράσεις του. Η ενότητα με τα ουσιαστικά της περιεχόμενα είναι στόχος διαρκής, απαιτεί υπερβάσεις, παραταξιακές και προσωπικές, απαιτεί την ενίσχυση των βαθμών αυτονομίας του και χειραφέτησής του. Ιδιαίτερα σήμερα που το συνδικαλιστικό κίνημα επιτακτικά καλείται να συμβάλει στην συνδιαμόρφωση ολοκληρωμένης αναπτυξιακής πρότασης, να καθορίσει τα νέα διεκδικητικά πλαίσια και τις δράσεις του, απαιτείται η ενότητα και οι συγκλίσεις των επιμέρους εκφράσεων να σφυρηλατείται καθημερινά στη βάση του αξιακού του πλαισίου και των αρχών του συνδικαλιστικού κινήματος και να μην προκύπτει ως αποτέλεσμα παραλυτικών ισορροπιών και εκβιασμών από πλευρές που ομνύοντας στην αυτονομία του κινήματος έχουν μετατραπεί σε ιμάντες μεταφοράς και προώθησης κομματικών επιδιώξεων. Είναι από τα θετικά του συνδικαλιστικού μας κινήματος η ενιαία οργανωτική του έκφραση. Είναι όμως ιδιαίτερα αρνητικό το γεγονός, ότι τα τελευταία χρόνια μια συνδικαλιστική έκφραση όντας στην ενιαία οργάνωση δρα με ξεχωριστό τρόπο, διασπώντας την ενιαία έκφραση δράσης που ανεξάρτητα από το πλαίσιο θεώρησής της, λειτουργεί εντέλει σε βάρος των δυνάμεων της εργασίας και προς όφελος των δυνάμεων του κεφαλαίου. Επιπρόσθετα και κύρια το γεγονός αυτό θέτει σε αμφισβήτηση βασικές αρχές της ενιαίας συγκρότησης και δημοκρατικής λειτουργίας των συνδικάτων. Ο ανοικτός, καθολικός διάλογος-πρόσκληση με όλα τα μέλη των συνδικάτων, πάνω στο ιδεολογικοπολιτικό πλαίσιο λειτουργίας και δράσης τους, πάνω στα σύγχρονα προβλήματα και διακυβεύματα, είναι αναγκαίος και ίσως ικανός να συμβάλλει στη θετική υπέρβαση του προβλήματος και οργανωμένα πρέπει να ξεκινήσει.

4. Μπροστά στις προκλήσεις, τα νέα προβλήματα και τα σύγχρονα διακυβεύματα, απαιτείται ριζική αλλαγή του στρατηγικού του σχεδιασμού, σε κάθε επίπεδο. Με τη συμβολή του στη διαμόρφωση και προώθηση εναλλακτικής πρότασης οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, στο εθνικό επίπεδο. Ιδιαίτερα σήμερα με τις εφαρμοζόμενες μνημονιακές πολιτικές, που οδηγούν εν τέλει τους εργαζόμενους στην ανεργία, φτωχοποίηση και απόγνωση ενώ παράλληλα δεν υπάρχει ρεαλιστική εναλλακτική πρόταση διεξόδου από την ύφεση προς όφελος των εργαζομένων και της κοινωνίας ενώ το αίτημα και της δικής μας παράταξης για ευρεία επανασυσπείρωση του πολιτικού κοινωνικού χώρου των προοδευτικών, δημοκρατικών και σοσιαλιστικών δυνάμεων παραμένει ζωντανό. Προϋποθέτει όμως τη διαμόρφωση ολοκληρωμένων πλαισίων με ενιαία αντίληψη για τα μείζονα προβλήματα ανάπτυξης της χώρας και των δυνάμεων της εργασίας, ολοκληρωμένα πλαίσια κεντρικά με κριτήριο τους τομείς απασχόλησης, ολοκληρωμένα πλαίσια σε κλαδικό επίπεδο που να απαντούν στα καθημερινά προβλήματα των εργαζομένων αλλά και στα κοινωνικά τους οράματα και τις μελλοντικές τους προσδοκίες. Ο επαναπροσδιορισμός του ρόλου του συνδικαλιστικού κινήματος και η δημιουργική αντίδρασή του στις προκλήσεις του σήμερα και τις προκλήσεις του αύριο, μέσα από στρατηγικό επανασχεδιασμό ολοκληρωμένων εναλλακτικών προτάσεων, ολοκληρωμένων πλαισίων. Πλαισίων που θα εμπεριέχουν παράλληλα με τις θέσεις για το νέο παραγωγικό μοντέλο της χώρας και πολι-

τικές για αποκατάσταση και διεύρυνση θεσμών της δημοκρατίας, για κατοχύρωση της αυτονομίας των θεσμών και της παρέμβασής τους στη λειτουργία του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος κατοχυρώσεις που πρέπει να διεκδικηθούν, να απαιτηθούν και κοινωνικά να επιβληθούν στην επικείμενη αναθεώρηση του συντάγματος.

5. Την πολιτική βούλησης για την διαμόρφωση και ανάδειξη των διεκδικητικών τους πλαισίων, την κοινωνική τους αποδοχή και στήριξη, την αποτελεσματική αγωνιστική προώθησή τους. Απαιτεί όμως ταυτόχρονα και στο σημερινό περιβάλλον των κοινωνιών της γνώσης και της τεχνολογίας, τον εξοπλισμό του συνδικαλιστικού κινήματος με λόγο και επιστημονικά τεκμηριωμένα επιχειρήματα, που να αντιπαρατίθεται και να αποκαλύπτει στην κοινωνία τις προβαλλόμενες αυταπάτες του νεοφιλελευθερισμού, που να αναδεικνύει το άδικο, ατελέσφορο και καταστροφικό αποτέλεσμα των μνημονιακών πολιτικών και να πείθει για το δίκαιο και το υλοποιήσιμο των προτάσεων και των διεκδικήσεών του, προς όφελος των εργαζόμενων που εκπροσωπεί αλλά και προς όφελος του γενικότερου συμφέροντος και της ανάπτυξης της χώρας.

6. Την ενίσχυση του στελεχιακού δυναμικού με νέες γνώσεις, με νέες δεξιότητες που με την αξιοποίηση της τεχνολογίας θα συμβάλλουν στην προώθηση των στόχων του συνδικαλιστικού κινήματος στην άμεση, καθολική, έγκυρη ενημέρωση, αλληλοτροφοδότηση με τα μέλη των συνδικάτων και τους εργαζόμενους. Η καθολική χρήση του διαδικτύου από όλα τα συνδικαλιστικά στελέχη για άμεση επικοινωνία, ενημέρωση, προβολή των θέσεων του συνδικαλιστικού κινήματος προβάλλει σήμερα επιτακτική ανάγκη.

Τέλος, για την μαζική διεκδίκηση διαμορφωμένης εναλλακτικής πρότασης της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, τα συνδικάτα σε Εθνικό και Ευρωπαϊκό επίπεδο οφείλουν να ενισχύσουν τις δράσεις ανάπτυξης διευρυσμένων μετώπων με τα ζωντανά και αναδυόμενα κινήματα γνώμης, αμφισβήτησης, παρέμβασης, ισότητας δικαιωμάτων, θεματικών προσεγγίσεων. Να πρωταγωνιστήσουν χωρίς πατερναλισμούς αξιοποιώντας τη συμμετοχή τους σε παγκόσμια φόρουμ, αξιοποιώντας τις διαδικτυακές τεχνολογίες επικοινωνίας και να συμβάλλουν στη συστράτευση δυνάμεων για αντίσταση και θετικές ανατροπές.

Όμως για μια αποτελεσματικότερη πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος, με νέο βηματισμό και δυναμισμό, με ισχυρότερους όρους αυτονομίας, με πολλαπλό αγώνα για τα καθημερινά προβλήματα των εργαζόμενων και πολιτικό αγώνα για τα γενικότερα συμφέροντα και δικαιώματα του κόσμου της εργασίας απαιτείται η αναβίωση του ιδεολογικού και πολιτικού προβληματισμού στο εσωτερικό των συνδικαλιστικών οργανώσεων, να δοθεί και πάλι η μάχη των ιδεών, να ανοίξουν συζητήσεις για τα κοινωνικά οράματα και τις κοινωνικές αξίες του κόσμου της εργασίας για τα ζητήματα δημοκρατίας και τους κινδύνους που ελλοχεύουν από την υπόθαλψη ακραίων μορφωμάτων και με τα οποία το συνδικαλιστικό κίνημα, όλοι οι φορείς και τα κινήματα

οφείλουν να συμπύξουν ανοικτό διαρκές μέτωπο, να επανακτήσει η συνδικαλιστική οργάνωση τον παιδαγωγικό της ρόλο.

Οφείλει επίσης το συνδικαλιστικό κίνημα να διατηρεί ανοικτό μέτωπο, κατά φαινομένων διαφθοράς, πελατοκρατείας, παραγοντισμού αναδεικνύοντας παράλληλα την ηθική διάσταση της συλλογικής δράσης με την ίδια τη συμπεριφορά, έκφραση και δράση των συνδικαλιστικών στελεχών.

Γιατί σε αντίθεση με αυτούς που προσδοκούν και επαγγέλλονται την υποχώρηση της συλλογικής δράσης, η ιστορία της εξέλιξης του συνδικαλιστικού κινήματος έχει καταγράψει την ικανότητά του να αντιμετωπίζει σε περιόδους έντονων και επιθετικών αλλαγών τις κρίσεις και τις δυσκολίες, στηριζόμενο στις αρχές και αξίες του, αναπτύσσοντας εντονότερα τον διεθνικό του ρόλο, ανακαλύπτοντας νέες μορφές πάλης, ενεργοποιώντας και συστρατεύοντας τους εργαζόμενους για την υπεράσπιση και διεύρυνση των δικαιωμάτων για κοινωνική δικαιοσύνη και κοινωνική πρόοδο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, συναγωνιστές, Μέλη και Φίλοι της Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α.,

Έχουν περάσει τρία (3) χρόνια από το 2^ο Τακτικό Συνέδριο της παράταξής μας όπου το είχαμε χαρακτηρίσει σαν την πιο σημαντική προσπάθεια ανασυγκρότησής της.

Όλη αυτή την τριετία παρά τις αντικειμενικές δυσκολίες που υπήρχαν και συνεχίζουν να υπάρχουν η παράταξή μας συνεχίζει να έχει πρωταγωνιστικό ρόλο.

Άλλωστε δεν είναι πάλι τυχαίο ότι στο 41^ο Τακτικό Συνέδριο της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. μας ανέδειξαν πρώτη δύναμη με απόλυτη πλειοψηφία, που προήλθε από την ακατανόητη πολιτικά αποχώρηση της Δ.Α.Σ.-Ο.Τ.Α. από κάθε διαδικασία του Συνεδρίου.

Η εμπιστοσύνη αυτή είναι αποτέλεσμα της αγωνιστικότητας, της συνέπειας και της συνέχειας της αυτόνομης, αγωνιστικής και κινηματικής παρουσίας μας.

Αυτή η εκλογική και οργανωτική επιτυχία είναι αποτέλεσμα της δική σας καθημερινής συμμετοχής αλλά και της δημοκρατικής λειτουργίας της παράταξης διαχρονικά.

Γιατί σε όλους μας υπερίσχυσε η συλλογική, ενωτική και δημοκρατική λειτουργία αφήνοντας πίσω στο παρελθόν προσωπικές πολιτικές και λειτουργίες σκοπιμότητας.

Είμαστε η μοναδική παράταξη στο χώρο του συνδικαλιστικού κινήματος των Δημοσίων Υπαλλήλων που ανανεώνει σταδιακά το στελεχιακό δυναμικό της τόσο στην Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. όσο και στην Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Τα συνδικαλιστικά στελέχη της Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α. έχουν όραμα, προοπτική και δημιουργούν μέσα από την καθημερινή συνδικαλιστική τους δράση τις δικές τους προσδοκίες.

Είμαστε η μοναδική παράταξη που τα τελευταία χρόνια έδωσε το δικαίωμα σε όλα τα μέλη και τους φίλους της να συμμετέχουν δημιουργικά στις καθημερινές λειτουργίες και παρεμβάσεις της. Σίγουρα τα πράγματα το επόμενο χρονικό διάστημα θα γίνουν πιο δύσκολα γιατί υπάρχουν απώλειες συνδικαλιστικών στελεχών λόγω διαθεσιμότητας ή συνταξιοδοτήσεων. Γι' αυτό θα πρέπει λοιπόν να εντείνουμε τις προσπάθειές μας για την ανάδειξη συνδικαλιστικών στελεχών πρώτης γραμμής.

Με την καθημερινή λειτουργία μας στην Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. σηκώνουμε όλο το βάρος της ευθύνης που έχουμε απέναντι στους εργαζόμενους, σε αντίθεση με τις άλλες συνδικαλιστικές παρατάξεις όπου με προσχηματικούς λόγους και δικαιολογίες δεν συμμετέχουν στη Διοίκηση της Ομοσπονδίας.

Και αυτό το κάνουμε γιατί δεν μας λείπει ούτε η τόλμη ούτε το θάρρος, αλλά κυρίως γιατί εμείς βάζουμε πάνω από όλα τους εργαζόμενους που εκπροσωπούμε και μας εμπιστεύονται διαχρονικά σε αντίθεση με τις άλλες συνδικαλιστικές παρατάξεις που βάζουν πάνω από όλα το συμφέρον των μικροπαραταξιακών και μικροκομματικών σκοπιμοτήτων τους.

Η Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α. και το επόμενο χρονικό διάστημα θα συνεχίσει να δίνει μάχες για την ανατροπή των πολιτικών των μνημονίων και όσων τις υπηρετούν.

Θα επιδιώξουμε στην Ομοσπονδία να λειτουργήσουμε με βασικό στόχο την αποκατάσταση της ενότητας ξεκινώντας από τη βάση και φτάνοντας στην κορυφή.

Η επιτυχία αυτού του στόχου δεν είναι δύσκολη εάν η κάθε παράταξη σέβεται και διαφυλάττει την αυτονομία της ακόμα και από τον πολιτικό φορέα που πρόσκειται.

Η Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α. καλεί και τις άλλες συνδικαλιστικές παρατάξεις να δείξουν και αυτές την ωριμότητα, το αίσθημα ευθύνης και κυρίως το σεβασμό, καθώς μόνο με αυτά τα στοιχεία μπορεί να οικοδομήσεις την ενότητα, την εκτίμηση και την εμπιστοσύνη. Προϋποθέσεις που για μας είναι απαραίτητες για να δώσεις τον όποιο αγώνα και συγχρόνως να έχεις νικηφόρο αποτέλεσμα.

Ο αγώνας αυτός πρέπει να είναι Συλλογικός, να δοθεί από ΟΛΟΥΣ ΜΑΖΙ το επόμενο χρονικό διάστημα και να αποσκοπεί στα εξής:

- 1. Στην ανατροπή των μνημονιακών πολιτικών και όσων τις υπηρετούν.**
- 2. Στη διαγραφή και συνολική αναδιάρθρωση του Δημόσιου χρέους, με τρόπο που να αίρει τον ασφυκτικό κλοιό γύρω από την οικονομία και την κοινωνία και να δημιουργεί προϋποθέσεις και πόρους για την ανάπτυξη.**
- 3. Άμεση παρέμβαση για την προστασία και ενίσχυση των εργασιακών, συλλογικών και κοινωνικών δικαιωμάτων.**

4. **Δίκαιο, απλό, αναδιανεμητικό φορολογικό σύστημα** υπέρ των λαϊκών στρωμάτων.
5. **Σύγχρονη Δημόσια Διοίκηση με λειτουργική αυτοτέλεια.** Δομή και οργάνωση, αξιοκρατία και απεξάρτηση από τους εκάστοτε μηχανισμούς εξουσίας.
6. **Άμεση αναπλήρωση των απωλειών στο εισόδημά μας.** Επαναφορά και διεύρυνση των μισθολογικών, ασφαλιστικών-συνταξιοδοτικών και εργασιακών δικαιωμάτων μας.
7. **Ενιαίο, δίκαιο** και αξιοκρατικό Μισθολόγιο.
8. **Άμεση επαναφορά των ασφαλιστικών-συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων μας.** Διασφάλιση, κατοχύρωση του καθολικού, αναδιανεμητικού κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης.
9. **Υπεράσπιση του Δημόσιου και Κοινωνικού χαρακτήρα των υπηρεσιών των Ο.Τ.Α.** Αποτροπή κάθε προσπάθειας ιδιωτικοποίησης και εφαρμογή του Νόμου για τις Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα (Σ.Δ.Ι.Τ.).
10. **Αποτροπή κάθε προσπάθειας απόλυσης εργαζόμενου μέσω της διαθεσιμότητας.** Ενιαία, μόνιμη και σταθερή εργασία στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.
11. **Άμεση κατάργηση όλων των Επιχειρήσεων των Ο.Τ.Α.** (Κοινοφελής και Ανώνυμες Εταιρείες), επιστροφή όλων των αρμοδιοτήτων τους στους Ο.Τ.Α. που τις έχουν συστήσει. Υποχρεωτική μεταφορά του προσωπικού.
12. **Υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (Σ.Σ.Ε.)** για το προσωπικό Ιδιωτικού Δικαίου των Ο.Τ.Α.
13. **Άρση της απαγόρευσης πρόσληψης προσωπικού στους Ο.Τ.Α.,** ιδιαίτερα στις υπηρεσίες ανταποδοτικού και κοινωνικού χαρακτήρα.
14. **Κατάργηση του θεσμού των εκτάκτων, των ελαστικών σχέσεων εργασίας,** που ιδιαίτερα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση διευρύνονται μέσω Μ.Κ.Ο., Προγραμμάτων Κοινοφελούς Εργασίας και ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ.
15. **Συνέχιση και διεύρυνση της λειτουργίας των Προνοιακών Δομών των Ο.Τ.Α.,** τακτοποίηση του προσωπικού που ήδη υπηρετεί πάνω από δέκα χρόνια, Δημιουργία Διευθύνσεων Κοινωνικών Υπηρεσιών στους Ο.Ε.Υ. των Ο.Τ.Α.
16. **Αποδοχή στο σύνολο της πρότασής μας για την ένταξη στα Β.Α.Ε.** και την καταβολή του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας.
17. **Αυστηρή εφαρμογή του θεσμικού πλαισίου για την Υγιεινή και Ασφάλεια στην Εργασία.** Πλήρης αναγνώριση του εργατικού ατυχήματος και της επαγγελματικής ασθένειας.

18.Την υπεράσπιση και διεύρυνση των δικαιωμάτων μας στην Επικουρική Σύνταξη και στο Εφάπαξ, στην Υγειονομική και Ιατροφαρμακευτική Περίθαλψη.

19.Κατοχύρωση και διεύρυνση των συλλογικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων των εργαζομένων στους Ο.Τ.Α.

20.Την ενίσχυση καθημερινά των πρωτοβουλιών για την αλληλεγγύη μεταξύ όλων των εργαζομένων στο Δημόσιο και Ιδιωτικό Τομέα αλλά και όσων συνανθρώπων μας την έχουν ανάγκη.

21.Τον συνεχή και διαρκή αγώνα για την κατάργηση των ακραίων νεοφιλελεύθερων πολιτικών που μειώνουν το εισόδημά μας, καταργούν τα ασφαλιστικά-συνταξιοδοτικά δικαιώματά μας, ελαστικοποιούν τις εργασιακές σχέσεις, ξεπουλούν τον εθνικό μας πλούτο, τη Δημόσια και Δημοτική Περιουσία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, συναγωνιστές, Μέλη και Φίλοι της Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α.,

Κάποιες Κασσάνδρες ανησυχούν για το μέλλον της παράταξής μας. Μας έχουν στοχοποιήσει, αλλά τους διέφυγε κάτι σημαντικό. Ότι, η δική μας πολιτική αναφορά είναι μόνο στους εργαζόμενους που μας εμπιστεύονται.

Συνεχίζουμε να είμαστε πρώτη δύναμη και για την ακρίβεια ΕΙΜΑΣΤΕ ΖΩΝΤΑΝΟΙ. Προβλήματα έχουν αυτοί με τις σκληρές τους κομματικές αναφορές και τις πατροπαράδοτες σχέσεις παρά τις συνεχείς μετονομασίες τους.

Ξεκαθαρίζουμε ότι, για την παράταξή μας δεν υπάρχει συγκεκριμένη αναφορά σε κόμματα του πολιτικού τοπίου ούτε είναι δυνατόν να υπάρχει.

Για μας ο μοναδικός πολιτικός φορέας που θα μας εκπροσωπήσει είναι αυτός που θα ξεπηδήσει και θα γιγαντωθεί μέσα από το λαϊκό προοδευτικό κίνημα. Θα είναι ο φορέας του σοσιαλισμού και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Και εμείς θα είμαστε εκεί πολιτικά αλληλέγγυοι με τις αρχές, τις αξίες μας και τα οράματά μας. Στην πρώτη γραμμή των αγώνων του λαού μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, συναγωνιστές, Μέλη και Φίλοι της Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α.,

Η παράταξή μας από την εφαρμογή της βάρβαρης και αντιλαϊκής επίθεσης των μνημονίων βρέθηκε στην ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ του ΑΓΩΝΑ. Δεν κρυφτήκαμε και δεν φοβηθήκαμε.

Σε όλους τους κλαδικούς αγώνες αλλά και αυτούς της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. βρεθήκαμε μπροστά ώστε να μην περάσουν οι πιο ακραίες, σκληρές, νεοφιλελεύθερες πολιτικές που είδε ποτέ ο τόπος.

Η Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α. μέσα από την παρουσία και την λειτουργία της στην Ομοσπονδία, από την πρώτη στιγμή, αντέταξε διαφορετικό και συνδικαλιστικό λόγο με μοναδικό στόχο την αφύ-

πνιση και ενεργοποίηση όχι μόνο των εργαζομένων στο Δημόσιο και Ιδιωτικό Τομέα, αλλά συνολικά της Ελληνικής κοινωνίας.

Σήμερα που βρισκόμαστε στην πιο δύσκολη και κρίσιμη πολιτική κατάσταση, που μπαίνει σε αμφισβήτηση καθημερινά ακόμα και το δικαίωμα στη δουλειά, που η Τοπική Αυτοδιοίκηση αλλά συνολικά η Δημόσια Διοίκηση βρίσκεται μπροστά στην οικονομική, λειτουργική και θεσμική κατάρρευση το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να οργανώσει τη νέα παρέμβασή του για νέους μαζικούς, ενωτικούς και αποτελεσματικούς αγώνες.

Να επιδιώξουμε την συγκρότηση ευρύτερων μετώπων και συμμαχιών με όλες τις κοινωνικές ομάδες (εργάτες, αγρότες, αυτοαπασχολούμενους, νεολαία, μικροβιοτέχνες και επαγγελματίες).

Να συνεχίσουμε και να εντείνουμε τον αγώνα μας για την αποκατάσταση, προστασία και διεύρυνση των μισθολογικών, ασφαλιστικών, συνταξιοδοτικών και εργασιακών δικαιωμάτων μας.

Για να ανατρέψουμε τις πολιτικές των μνημονίων που επέβαλαν κυβέρνηση και τρόικα.

Για την υπεράσπιση των κοινωνικών κατακτήσεων, των Δημοσίων αγαθών, του Κοινωνικού Κράτους. Για Τοπική Αυτοδιοίκηση ισχυρή με Δημόσιο και Κοινωνικό χαρακτήρα.

ΓΙΑΤΙ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ:

Να ανατρέψουμε τις πολιτικές των μνημονίων, της φτώχειας, της κοινωνικής εξαθλίωσης και των απολύσεων.

Να τους διώξουμε εμείς... πριν μας απολύσουν αυτοί...

ΓΙΑ Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α.

Αυτόνομη-Αγωνιστική-Κινηματική Παράταξη

Πάντα στην πρώτη γραμμή των αγώνων.



Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α.: <http://www.poeota.gr/paskeota> • e-mail: paskeota@poeota.gr